

Eseje, povídky, spojováký, úvahy (v rukopisech)

Na počátku nebylo nic, bylo nebylo nebylo bylo a to co bylo to přestával
být, tedy chaos vážení. Žhavé plyny proudící prostorem zvolna tuhly
Vznikaly první prakameny prahor a první vody mezi vodami. Tak plynula do-
ba ledová. Když tu náhle v hloubkách země a vod se probouzí život.
Vznikají prakorýši, korýši, trylobyté a jiní nehezci tvorové. Tak
jde doba dál. Tu se náhle mezi savci objevuje člověk. Ano vážení člověk,
člověk který myslí, člověk který pracuje, ovšem i naopak. Jenže co je to
člověk proti mě nadpřirozené bytosti. Prostěákové já bych vám ukázal divy.
Tak například bych vás mohl bez předchozího usnesení a předchozího schválení
proměnit ve stádo myší. Jenže známe se začnete hryzat zařízení, množit
se v ložích, znečišťovat inventář a správa sálu by byla nucena přistou-
pit k opravě sálu která je plánovaná až o pět let později. A proto nedělejt
te si iluze, nic takového neuvidíte. Ukáží vám daleko příjemější kouzlo
pro vás. Nechám rozezvučet tyto mrtvé nástroje a to pouhým pronesením př-
slušného zaklínadla.

HRAJTE!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Monolog ve sobě

H.N.: Poslyšte, mluvím se jen o mně jako o Měm člověku, který slouží jako
školní pomůcka a to já naumím a dovoluji abych já udělal a vás a z vás
a taky z vás trochu a kousek drobných školních pomůcek. Podám školní
charakteristiku vás všech, bez rozdílu. Skritikuje.
Vy... Vy... Vy... Vy...
Vy, kteří jste si zde tropili ze mne šálky, copak já jsem takovej, vždyť mám rád
všechno co je veselý, radostný a co je vlastně život. Já, my všichni ovšem bez
vás, jaký jste teď byli, minulý, dožad. A vy hned vo křel a kultu. Vím nejsem
takovej ideální, jakým jste chtěli snad mít, já jsem se narodil na špatný planetě,
ale co mi je do toho, neřekněte mi ale copak nemám mít v tom vašem světě ani trochu
fantazie? Mám na ni právo, jako vy na hloupost a pitomost. A co vy ubíjíte m-
ve mě a co já? Mám snad vaše ideály, dojmy, radosti, jako vy mě? Odpovězte!
Můžete! A bych měl snad větší právo a moc na to abych snižil vaše špatné vlastnosti
než vy? Mám to, chcete mě zneškodnit, ale já se nečm, mám svoji vlastní sílu, kterou vy
vůbec neznáte a vůbec ji nepoznáte, jestli budete stále žít zde v tom vašem světě.
Máte zatemněný mozek, já taky snad, ale teď už ne vím to, jasně to cítím. Vy mě
nechte, ale já vás takzve, postnal jsem Vás, Vás o velkým V. Mám svůj vlastní svět
takový jak o něm psali moji básníci - uvnitř čistý a bez zlatých iniciál.
Mě postatí co mám.
Na skočili jste na špek, takový jste. Nyalíte si že mě steží co mám, H E!
Chci víc, chci být člověkem, kterého nazýváte špat, abyste se nevy skryli
Vy si říkáte lidi!
Mám rád život slyšte, vy umíte!

"beatnick"

JAK SE DĚLÁ EKONOM .

Butno podotknouti, že zde najde o nějaký návod, jak dělat časopis oficiálně svaz Ekonom a který si za několik měsíců svého trvání/romají ten nový Ekonom a nově mluví/ vyložíli název z vyšších pedagogických míst obecní plátek. Ještě že to bylo jen kartem. Je zde možnost o vyřízení objektivních podmínek, ze jakých a nesmírně mi potísel pracuje na nových Ekonomech hrátka nadšená, která si za cíl navrhla slávu, jak si to řada jedinec v davu myslí. Možná, že se zde taky bude povídat o tom, jak by se do něčeho chtělo kopnout, ale ona to tedy nemá nebo se to nemíjí my přece s nadšením, které nemá uměla říven, jána tou cestou, jakou jsme šli doposud při tvorbě Ekonomu.

A že to nebyla cesta lehká, o tom svědčí následující řádky.

Ruad od začátku, když se tým redaktorů změnil, jsem si řekla, že bychom měli posvědnout Ekonomu na jakousi úroveň, aby ji ekonomové otvírali aspoň s poctou, le možnou písmem nebo skriptu. Řekli jsme smlouvat koncept celého časopisu, i když v do- savašní době máme jen silně přetváru o jeho ekonomii. Chce se totiž přejít od více méně literární konceptu k nějaké, která by rozvířovala okouzlení o to, co bylo zanedbáváno celou řadou let oficiálními místy. A aby ekonom nepřipomínal cyklostylový program schize n - té organizace, tak jsme se pustili i do formy. První číslo bylo ještě ba_ s fotografií, ale už se zlepšily titulky článků, a v našem druhém čísle je aspoň trochu vidět máha jak bychom to chtěli dále provpracovat. Co se týče formy i co se týče obsahu. Co se týče ceny: pppppppppppppppppp.

Psáno na motto: Někteří lidé žijí v ideálech,
on však poznal, co to život je.

V jednom městě na světě, místo bližšího určení Evropský kontinent, ještě bližšího určení ČSSR a vůbec nejblíže určení Praha, žil on a ona anebo chcete-li dát přednost jí, jako představitelce dam, tedy ona a on. I když to není vůbec důležité. On založen trochu romanticky a přece se trochu blížil realitě. Kritické stejně třídě postavení a tím i stejně stačí o něm souditi: je krásný a ušlechtilý, životní názory abstraktní, životní zkušenosti mizivé, trochu šprt, ale to není důležité. Do soukromí mu nelesalo. On jich však nedbal a myslal si, žije svým životem, nikomu se neprotivím, jsem aktivní v ČSR, jsem prostě řádný občan, budující komunismus - uvědomilý a skromný. Myslel si: Když byl na Západě, byl bych špatný a pokřivený charakter a sloužil bych za námět některým špičkovatelným. Myslel si a vždy si oddechl: Ještě, že tam ne- jsem, musel bych jít bojovat, třeba do Alžiru proti chudému lidu a já nemám vůbec rád střihu z kulmetě, hřmot přes jedoucích tanků, hukot letadel a padání pum. To radši budu bojovat samír a za to, aby svět nedopustil žádnou agresi: Chceme přece žít!

Ona byla nadšená funkcionářka, malíčkem levé ruky ovládala všechno, co se dělo. Až je a bude dít ve světě, to bylo její dobro a pro to jí měl taky rád, a nejen proto byla taková zvláštní, svým způsobem harká a přece měla i stannou stránku a ta u ní převládala: počítala mnoho lidí, mezi jinými i jeho, idealizovala špatné hochy, kteří měli skotáplu síce hezkou a uklázanou, ale v jádru se podobali parazitům a schobotnicím. Její nos svíral se zemí 45 st. a mířil někde k Siriu. Jím, který jí měl tak rád a který jí zbožňoval, pochudala a pozmínala se mu a myslala si, jaká jsem chytrá a dobrá.

Jednoho dne procitl. Očistil se z jejího nepřijemného vlivu. Zapůsobila na něho vešlejšá prospěšná brigáda. Poznala jak velký úkol a jak velkou zásluhu má v životě mladých brigáda. Poznala dívku, která by byla prostá, jednoduchá, neměla žádná umělá nadstavby, byla upřímná a hlavně šla s životem, jaký je, nebála se předečít, dávala se na svět svými tmavými opravdovými očima. I přestal se zabývat o tu první a začal jí říkat prostě a vřelostí: ty, divná. Prokoukl.

Ona stále zůstává ve svém starém světě, který je na povrchu moderní, stále idealizuje špatné hochy a stále se mu pozmíná a pohrdá jím. Netuší však nic.

On si říká:

Já vím, ty divná, já si stále svým ideálním světem, jemuž říkám, že je správný a moderní a si procitněš zalituj si - to co bylo snad, to už se nevrátí. Já jsem však poznal ten pravý svět bez válek, loupeživých blokad a mám rád tu dívku, která prostě je.

1948 10.10.
Přítel: PRAVĚ

Pravdytať pospolná společnost
Má, mála
Byla by to snít dýšit ctnost?
Má šera, chápací a pak (bez) Doplň: snad k milému přes noc?

Časů několik věcí
Děti na dvakrát
Historii nasčítat
Víšeno a přeci všelozem...
A pak život.

Život, snad jinak krásu
sebe a dušej vřelost-vánu
Ale spíš ten nář.
Ty sedmiletí

adna ho pěl a bez fráz
ten pokoj, klid, radost a ne korese.

Kdo to byl Petr Páin?
Ty nemáš English?
A to chceš dnes říci? Snad mělo by se ušít
a dupičně dořít, ale jak
když ani nemáš svůj rodnost.
A vyprávíš, však ono se to nějak prolísá a prokouše.

Co potom, pak...
MIO HOUZ jako takový, samý je tebe
o hodě mň. i makový, tebe víc a je, jako makový

A proto Zpísevní se vyjádří
a sni si stí na tvé
Zpívej už víš proč říci
málem pro MIO HOUZ

Pro to druhé, co tá díla říci
tady v naší sněženě. Miluj vás. A třeba i troškově balen